

Det er et vanvittigt paradoks i det her forslag. Vi skal vedtage et direktiv om ligebehandling. Hvad gør regeringen? Den fremsætter et forslag, som er klokkeklar forskelsbehandling af de allerallersvageste på arbejdsmarkedet. Hvis der ikke kommer en klageadgang, skal ikkeorganiserede og de, der ikke kan få deres sag taget op, anlægge en helt almindelig retssag mod den diskriminerende arbejdsgiver.

Ministeren mangler realitetssans. Mange diskriminationssager vil aldrig nogen sinde komme for en domstol. Det vil simpelt hen være uoverskueligt, både økonomisk og rent praktisk for mange, ikke mindst for de svage grupper, som forslaget stiller aller dårligst. Giv dem dog et klagenævn at ringe til. I øvrigt vil det belaste domstolene helt uundgåeligt at starte det retslige maskineri hver eneste gang.

Der kører for øjeblikket en sag i Odense, som regeringen først blev opmærksom på, da pressen tog den op. De udlændinge, som aldrig fik en chance i Odense Mini Taxi, er et godt eksempel på, at en klageadgang er nødvendig.

Integrationsminister Bertel Haarder har opfordret folk og firmaer i Odense til at boykotte den diskriminerende vognmand. Det er fint, men han burde faktisk have tilføjet: Og så skal alle taxichauffører med anden etnisk baggrund, som holder vores storbyer i gang, i øvrigt ikke finde sig i diskrimination. De skal klage, skal de. Hvis chaufførerne havde haft et sted at gå hen med deres klage, var den pinlige sag om racediskrimination blevet afsløret noget før.

Jeg vil afslutte med en kritik af høringen. Mange af de høringsvar, som indkom i sidste samling, forholdt sig ikke til regeringens minimumsimplementering, men til den model, der foreslås i rapporten. I den model er der tænkt en klageadgang ind. Høringssvarene er altså gamle, og de forholder sig ikke til den virkelighed, ministerens forslag beskriver.

Derfor har Socialdemokraterne også fremsat et forslag, som vi skal behandle lidt senere. Vi kan absolut ikke stemme for regeringens forslag, som det ser ud nu, men vi vil godt tilbyde ministeren en forhandling om at gå ind i forslaget, hvis der kommer en klageadgang ind i ministerens forslag, eventuelt lagt i Institut for Menneskerettigheder.

Kl. 16.05

Det burde stå klart, at regeringen, som i EU-spørgsmål modarbejdes af sit støtteparti, er nødt

til at indføre et klageorgan, hvis den vil have flertal for sit forslag, ikke mindst fordi jeg her kan tilføje, at Det Radikale Venstre, hvis ordfører ikke kan være til stede, heller ikke kan støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Den socialdemokratiske ordfører overrasker mig endnu en gang. Hvad er det, der foregår i Socialdemokratiet? Man er på vild flugt fra alt, hvad man tidligere har stået for.

Hvad med EU, hvad med Europaudvalg, hvad med Folketingets engagement i EU-sagerne? Vil man ikke længere være med til at implementere de sager, vi selv har sagt ja til i EU? Det er et skråplan.

Dækker det også Det Radikale Venstre? Er de enige i den argumentation? Er EU ikke længere et forpligtende samarbejde for Socialdemokratiet?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Ja, vi kan jo godt høre, at Venstre og De Konservative er uenige med Socialdemokratiet, det er jo ikke nogen hemmelighed. Og det er jo heller ikke nogen hemmelighed, som fru Anne-Marie Meldgaard var inde på, at vi ikke kunne støtte forslaget.

Men jeg synes, at der er lidt af et paradoks i det her, nemlig at regeringen sammen med Socialdemokratiet, selv om de ikke er enige endnu, går ud og laver en lovgivning, der godt nok kommer fra et direktiv i EU, som rent ud sagt aldrig burde være lavet, går ud og laver så store hindringer på det danske arbejdsmarked, som det her forslag vil medføre. Det vil medføre, at det mindste optrin, der er på en virksomhed, hvis der f.eks. er en, der føler sig generet, uanset om det er en indvandrer, eller det er en, der er bøsse eller lesbisk eller for tyk eller for grim, hvis vedkommende bliver generet af et eller andet, af en kollega eller en arbejdsgiver, så kan vedkommende med den her lov i hånden lægge sag an.

Det her indebærer også, at lovforslaget gør, at alle de, der går med tørklæde, kan lægge sag an mod arbejdsgiveren, hvis han ikke vil have det, eller kolleger, der generer dem.

Jeg synes, det er uheldigt, at vi skal indføre sådan en lov på det danske arbejdsmarked.